

MARNOCHWALCA (1) *sb m*

N sg marnochw(a)lca.

Sł stp: marnofalca, Cn, Linde brak.

Człowiek wysoko siebie ceniący, zarommiący, pyszałek:

W połączeniu szeregowym: wżakoż taki [człowiek] bywa nie łako pyźzny á marnochwalca y czudzego żądaiąci. GlabGad O3v.

Synonimy: chełpiciel, chłubca, chlubny, chwalca, darmochłub, darmopych.

ZCh